

har det. Og det er der, man kan sige at initiativet med de 32 mio. kr., som jeg nævnte før, kommer ind i billedet. Udgangspunktet er, at det er et fantastisk godt tilbud, ikke bare til børn i sorg, men altså også til de børn, der vokser op i hjem med andre problemer.

Tanken er, at der skulle være et tilbud om en samtalegruppe til alle de børn, der med deres forskellige udgangspunkter har brug for det – også under hensyntagen til alder, som det bliver sagt. Der er så givet de her særlige beløb til foreningen Unge & Sorg, og der er de her 137 mio. kr. hvert år til samarbejdet med de frivillige. Spørgsmålet er så, om det er tilstrækkeligt til at sikre de her tilbud, men det kan jeg jo lige vende tilbage til.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. René Christensen.

Kl. 15:49

René Christensen (DF):

Som ministeren gav udtryk for før, er ministeren i gang med at få kortlagt, hvor mange sorggrupper der er, og om antallet er stort nok. Det er selvfølgelig det første, man skal gøre, nemlig spørge: Bliver behovet dækket? Det er jeg meget spændt på at høre hvordan falder ud.

Det, som jeg også synes man skal være meget opmærksom på, er den forskel, man kan se – hvis man går ind og kigger på Kræftens Bekæmpelses ganske udmærkede kort – på, hvor sorggrupperne er placeret i forskellige kommuner. Nu er det jo sådan, at vores kommuner er blevet væsentlig større også geografisk, og der er, som ministeren også siger, meget forskel på, hvilke kommuner der har gode tilbud, og hvilke kommuner der efter min overbevisning har lidt dårligere tilbud.

Selvfulgelig er der andre tilbud til de her børn end sorggrupper – der kan også være individuelle tilbud, hvor man taler med en psykolog og den slags ting – men jeg mener, at sorggruppearbejdet er vigtigt. Det er jo faktisk også, hvis man skal være sådan lidt kynisk, rent økonomisk et billigt tilbud, som kommunen også kan benytte sig af.

Hvis man går ind og kigger, kan man se, at der faktisk er flere kommuner, som er ret store, og som har sorggruppearbejde. Hvis man så kigger på, hvilke aldersgrupper de har, kan man se, at de ikke har særlig stor spredning. Så har de måske kun for de 14-16-årige eller kun for de 6-8-årige, og det er jo et meget stort spring, og hvad med alle dem indimellem?

Det er der, jeg godt kunne tænke mig at minimeren, når ministeren får det kortlagt, og hvis det ikke er godt nok med hensyn til aldersfordeling, sådan ligesom vil gå ind og eventuelt sige: Vi forlanger, at der skal være x antal sorggrupper med x antal fordelinger på alder.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Velfærdsministeren.

Kl. 15:50

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil lige i forlængelse af det, der blev sagt, sige, at det jo heldigvis er en meget stor del af de børn, som er i den her ulykkelige situation, der har noget familie, der hjælper dem. Heldigvis er det ikke sådan, at det er alle, der har brug for det. Men selv om man har en god familie, der hjælper en, kan man alligevel godt have brug for at snakke med nogle børn i samme situation. Som det også bliver sagt, er der forskellige andre måder at hjælpe på fra det offentlige side.

Det er også vigtigt lige at få sagt om de her samtalegrupper, at der faktisk er en del af dem, som kommunen selv tager initiativ til, og en del er så under de frivillige organisationer som f.eks. Kræftens Bekæmpelse.

Det er meget svært lige at vurdere, hvor langt man kan nå i en kortlægning, fordi det selvfølgelig er meget svært at vurdere på det enkelte barn, hvor stort behovet er i forhold til udbudet. Men det bliver rent faktisk, som der står i satspuljeaftalen, hvor de her penge er blevet afsat, nævnt, at det eventuelt er med henblik på lovgivning.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. René Christensen.

Kl. 15:52

René Christensen (DF):

Jeg vil egentlig som afsluttende bemærkning her sige, at jeg faktisk er utrolig glad for svaret her, og jeg kan se, at der fremadrettet er fokus på det. Det er også vigtigt, at vi har fokus på det, specielt, som jeg også sagde tidligere, i den her tid, hvor vi egentlig – må vi erkende – oplever nogle problemer med unge, også i folkeskolen. Da må vi passe på, at det ikke er de her småting, som vi egentlig kan afhjælpe for små penge, der gør det svært for de unge at komme igennem livet. Så jeg er glad for svaret, og jeg håber også, at jeg kan få lov at følge med i de tiltag, der kommer.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Spørgsmålet er afsluttet.